

[Søren P. Larsen.]

Den højtærede Minister knyttede ved Forelæggelsen af sit Lovforslag nogle Bemærkninger dertil, som jeg egentlig godt kunde have taget Ordet om ved Debatten i Gaar, men jeg foretrak at vente til i Dag, fordi jeg ikke vilde gøre noget stort Nummer ud af det. Den højtærede Minister siger i sin Forelæggelsestale Sp. 2201, at man ændrer Optagelsesprøven til Mellemskolen for at opnaa en

„større Sigtning og dermed banes Vej for en noget større Modenhed af dem, der fra Mellemskolen gaar op i den højere Skole, eventuelt videre til Universitetet“.

Jeg har Lyst til lige at nævne det, fordi jeg synes, at det egentlig er underligt, at man tænker sig, at den Sigtning, som foregaar i 10—11 Aars Alderen, hvor Mellemskoleprøven jo finder Sted, skal være bestemmende for hele Livet. Jeg vil rent ud sagt sige, at er der noget, som er med til at gøre Arbejdet vanskeligt i Folkeskolen, saa er det det Pres, som Mellem- og Realskoleprøven lægger paa de unge, de Elever, der fra Folkeskolen skal over i Mellemskolen. Der er mange Steder Landet over, hvor disse smaa i 10—11 Aars Alderen kommer ud for et vist Pres, idet Forældrene meget ofte har den Opfattelse, at hvis den Prøve ikke klares, er der lukket af for deres Børn i al Fremtid for Adgang til den lærde Skole. Jeg nævner det i denne Forbindelse, fordi den højtærede Minister har været inde paa, at man ved Lærereksamen skulde hæve Minimumskarakteren fra g til g×, for maaske paa den Maade at stoppe lidt op for den store Tilgang af Lærere. Jeg har saamænd ikke saa meget imod det, men man har ingen Garanti for, at man, fordi man slaar dem ihjel, der ligger under g×, er med til at skabe en bedre Bonitet af Lærere. Der kan være saa mange andre Forhold, som gør sig gældende. Vel ud fra lignende Betragtninger har den højtærede Minister ikke villet være med til, at 6-Tallet skulde være normgivende for Adgangen til Universitetet. Jeg mener ikke, at det er rigtigt, man hænger sig saa fast i disse Prøver, og jeg tillægger det heller ikke saa overordentlig stor Betydning, om man sætter g eller g× som Minimumskarakter ved Lærereksamen.

Den højtærede Minister var i sin Forelæggelsestale inde paa, at der var andre Veje, man kunde have gaaet ved Nedlæggelse af Seminarier, idet den højtærede Minister paa Sp. 2205 siger:

„Ministeriet kunde jo administrativt gøre meget i den Retning, jeg skal, hvis man ønsker det, i det Udvalg, der jo sikkert vil blive nedsat, gøre nærmere Rede for Ministeriets administrative Bemyndigelse i saa Henseende og gøre nærmere Rede for Forholdet mellem Stats- og Privatseminarier, men jeg tror, at jeg paa dette Stade af Forhandlingerne kan indskrænke mig til at sige, at vi har ikke villet bruge vor administrative Myndighed strengt,“.

Det, den højtærede Minister her tænker paa, er ganske sikkert det, der ogsaa har fundet Udtryk i Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig at man i Ministeriet har syslet med den Tanke, om man ikke administrativt kunde nedlægge Privatseminarier, efterhaanden som der sker Forstandskifte. Som der staar i Bemærkningerne:

„Det vil herefter staa i Ministeriets Magt at standse et Privatseminariums Drift ved at undlade at forny dets Anerkendelse ved 6 Aars Periodens Udløb eller ved Forstandskifte.“

Men Tanken herom er man dog vejet tilbage fra og er i Stedet gaaet til Rigsdagen med et Lovforslag. Man kunde maaske falde hen i Rørelse herover, men det kan jeg nu ikke gøre, for jeg mener, at den højtærede Minister vilde være nødt til at komme til Rigsdagen og faa Lovbemyndigelse til at gennemføre Nedlæggelsen af et Privatseminarium. Privatseminariernes Tilskudslov af 1930 fastlægger det økonomiske Grundlag, Elevantallet, som Betingelse for at opnaa Tilskud, og saa vidt jeg kan se, ligger Ministeriets Beføjelse paa det pædagogiske Omraade vist temmelig fast forankret i et ministerielt Cirkulære af 1894. Jeg vil da ogsaa hævde som Ordfører for et af de tre Partier, der gennemførte Loven om Tilskud til Privatseminarier, at det var Venstres Opfattelse, da vi gennemførte Lovgivningen i 1928, at der derigennem blev lagt et fast Grundlag, hvis Ændring krævede Lovgivningsmagtens Samtykke. Jeg vilde være glad for, om ogsaa Ordførere for de to andre Partier: Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, i Dag sagde, at *det* er Lovens Ord og ogsaa den Mening, der laa bag ved Lovgivningen, at et Privatseminarium ikke kan nedlægges uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Jeg er derfor ikke i Stand til at bringe Administrationen nogen Tak, fordi den har vist Hensyn, da baade Lovens Bogstav og Aand er af den Beskaffenhed, at en Ændring ikke kan foretages administrativt. Jeg vilde være meget taknemmelig, om i hvert Fald Det